

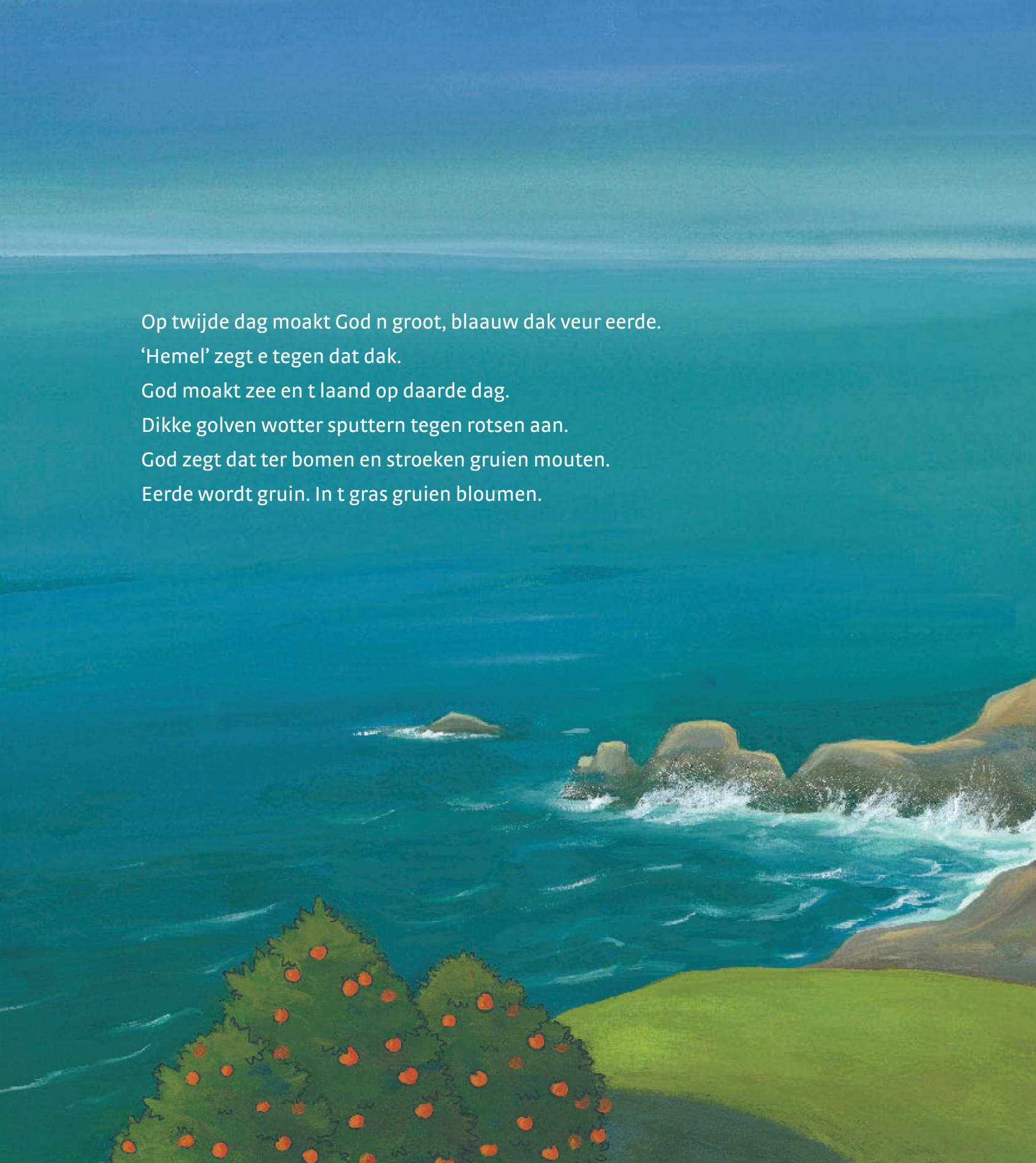
1 Eerste mensken

Genesis 1-3

In t begun is ter nik. Gain lucht. Gain wotter. Gain mensken.
Allain God is ter. En God moakt de eerde.

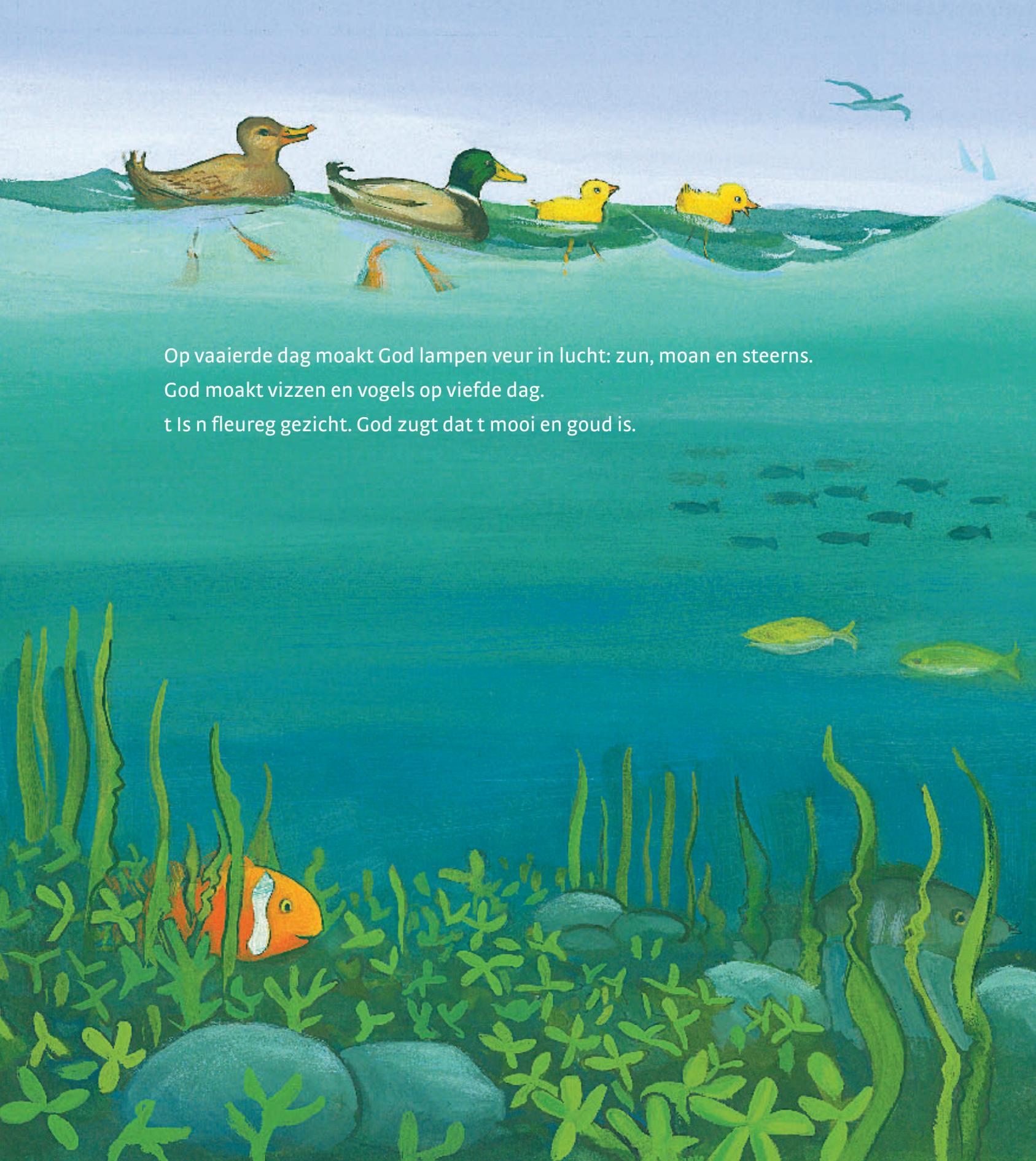

Eerde is duuster. God zegt: 'Der mout licht kommen!' en inains is t licht.
t Licht glinstert en is helder. 'Dat is mooi!' zegt God tegen zukzulm.
God zegt tegen t licht 'dag' en tegen t duustern zegt e 'naacht'

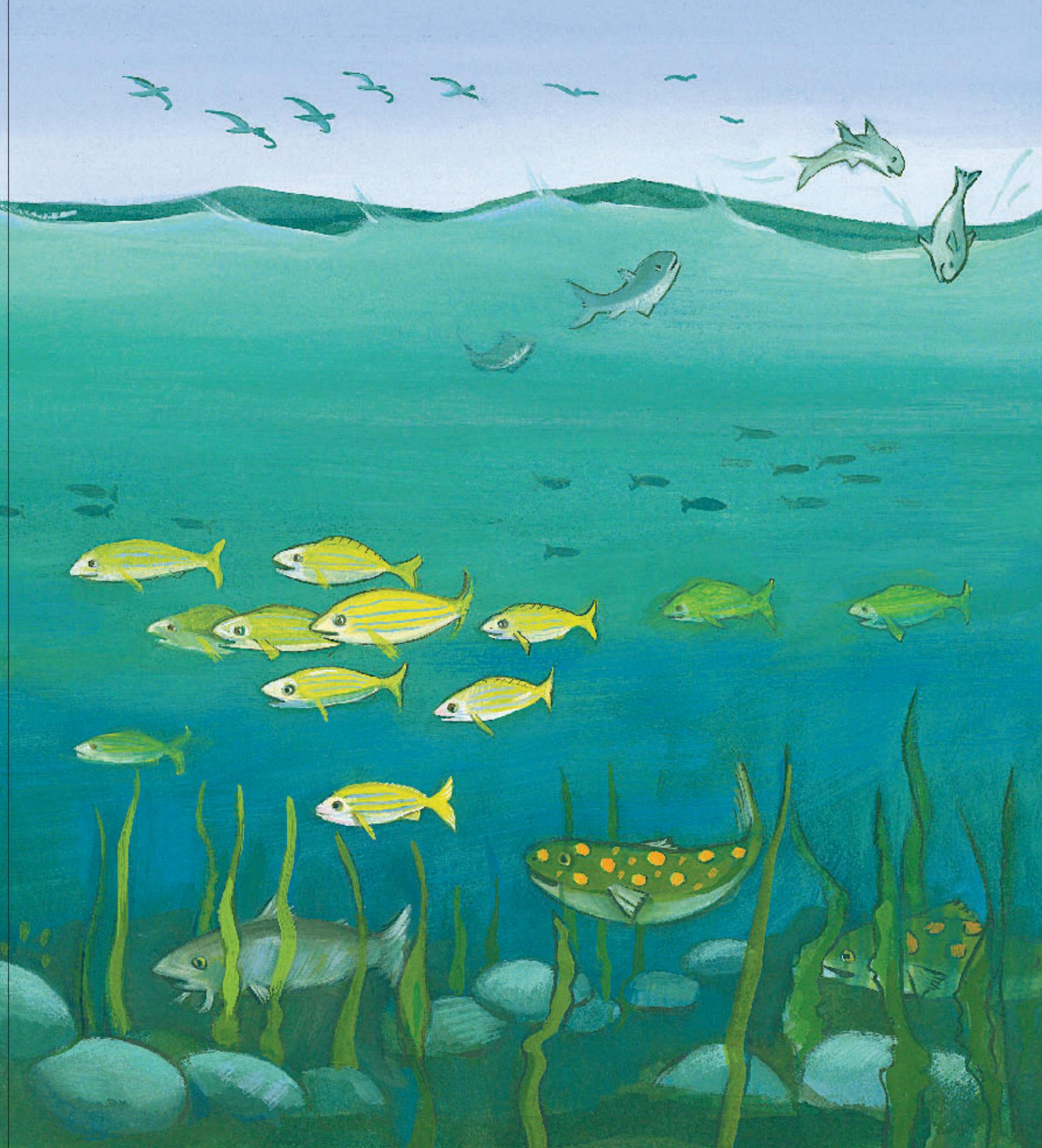

Op twijde dag moakt God n groot, blaauw dak veur eerde.
'Hemel' zegt e tegen dat dak.
God moakt zee en t laand op daarde dag.
Dikke golven wotter sputtern tegen rotsen aan.
God zegt dat ter bomen en stroeken gruien mouten.
Eerde wordt gruin. In t gras gruien bloumen.

Op vaaierde dag moakt God lampen veur in lucht: zun, moan en steerns.
God moakt vizzen en vogels op viefde dag.
t Is n fleureg gezicht. God zugt dat t mooi en goud is.

Op zèsde dag moakt God daaier op t laand: laiwen, slakken, olifanten
en spinnen.

'Nou wil k mensken moaken dij op mie lieken', zegt God.

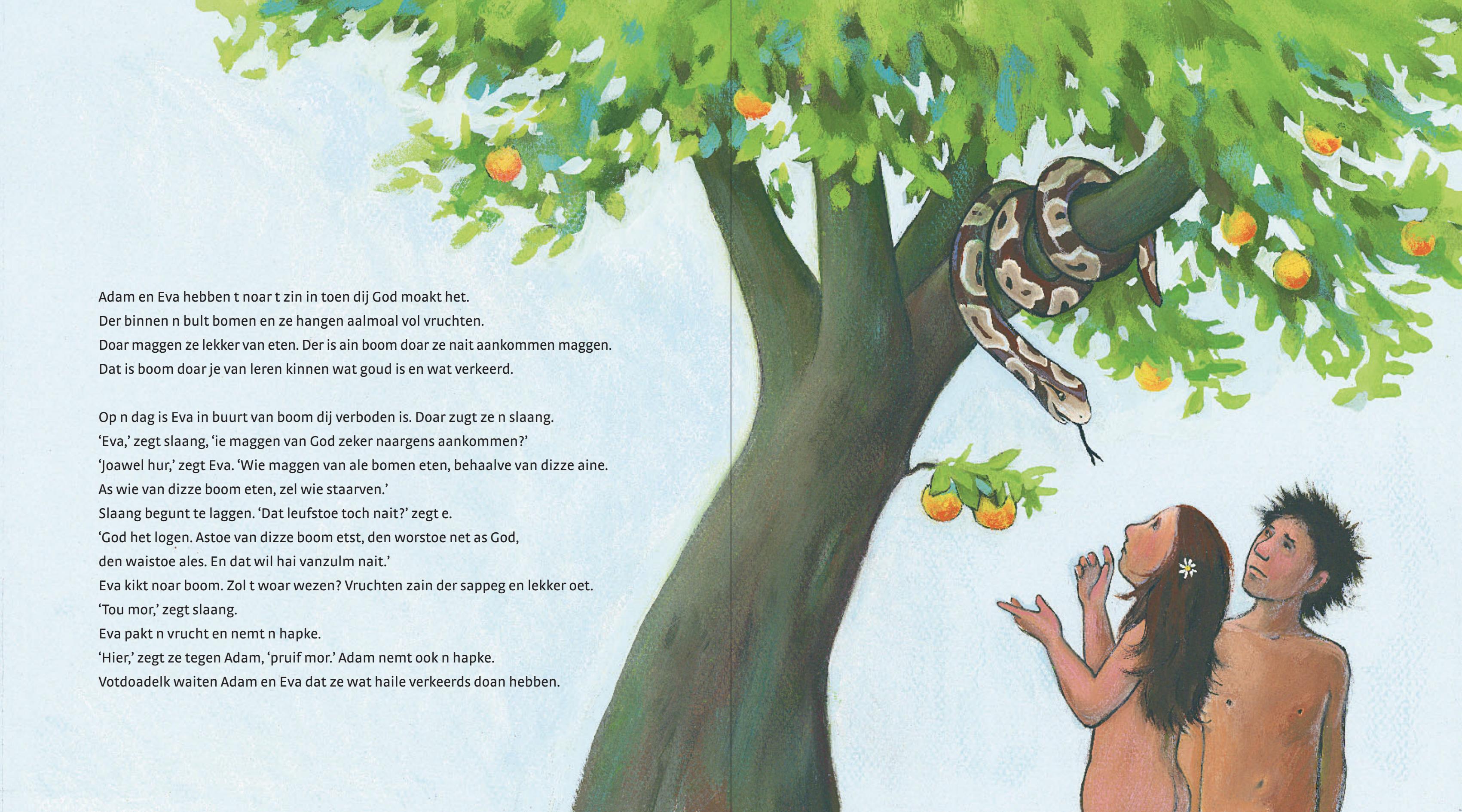
En hai moakt mensken, n man en n vraauw.

God kikt naar eerde, bomen en planten, mensen en daaier.

En hai zugt dat t haile goud is.

God rust oet op zeuvende dag.

Adam en Eva hebben t noar t zin in toen dij God moakt het.
Der binnen n bult bomen en ze hangen aalmoal vol vruchten.
Doar maggen ze lekker van eten. Der is ain boom doar ze nait aankommen maggen.
Dat is boom doar je van leren kinnen wat goud is en wat verkeerd.

Op n dag is Eva in buurt van boom dij verboden is. Doar zugt ze n slaang.
'Eva,' zegt slaang, 'ie maggen van God zeker naargens aankommen?'
'Joawel hur,' zegt Eva. 'Wie maggen van ale bomen eten, behaalse van dizze aine.
As wie van dizze boom eten, zel wie staarven.'
Slaang begunt te laggen. 'Dat leufstoe toch nait?' zegt e.
'God het logen. Astoe van dizze boom etst, den worstoe net as God,
den waistoe ales. En dat wil hai vanzulm nait.'

Eva kikt noar boom. Zol t woar wezen? Vruchten zain der sappig en lekker oet.
'Tou mor,' zegt slaang.
Eva pakt n vrucht en nemt n hapke.
'Hier,' zegt ze tegen Adam, 'pruif mor.' Adam nemt ook n hapke.
Votdoadelk wachten Adam en Eva dat ze wat haile verkeerds doan hebben.

Dij oavend kuiert God in toen. Adam en Eva kroepen achter n stroek bezied.
‘Adam!’ ropt God. ‘Woar bist? Woarom kropst bezied?’
‘Ik was baang veur joe,’ zegt Adam zachtjes.
God vraagt: ‘Woarom hestoe van dij boom eten?’
‘Eva gaf mie dij vrucht,’ zegt Adam.
‘t Is aalmoal slaang zien schuld,’ zegt Eva.
‘Ik heurt tal,’ zegt God. ‘Ie geven nkander schuld.
Woarom heb ie nait noar mie lusterd?
Ie kinnen beter woaraargens aans wonen goan.
Ik wil nait dat ie in dizze toen nog meer verkeerde dingen doun.’
Zo stuurde God mensken vot tou mooie toen oet.